

AT'A SENFONİ

Fevzi Karakoç
Resim Sergisi

8 Ekim - 20 Kasım 2022

Küratör: Mehmet Lütfi Şen

Zeytinburnu Kültür ve Sanat Merkezi Yayınları

Katalog No: 52

Koordinatör

Sertaç Güleç

Nurullah Yaldız

Küratör

Mehmet Lütfi  en

Proje Asistanı

Hamza Algül

Editör

Aykut Ertuğrul

Grafik Tasarım

A-Z Kültür Sanat Ajansı

ISBN

978-605-7664-90-7

Bu katalog Ekim 2022 tarihinde “At’a Senfoni” Fevzi Karakoç Resim Sergisi için İstanbul’da basılmıştır.

Eserin yayın hakları Zeytinburnu Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü’ne aittir. Yayının hiçbir kısmı, yazılı izin olmadan, tamamen, kısmen veya değiştirilerek yayınlanamaz, iktibas edilemez, fotokopi dahil her ne şekilde olursa olsun, elektronik veya mekanik yollarla kopya edilemez, bilgi olarak depolanamaz ve çoğaltılamaz.

Sunu 

Değerli sanatseverler,

Her  a ın kendine has bir ruhu ve bu ruhun dayattığı bir yaşama, algılama ve görme biçimi vardır. Bu algı, zaman içerisinde ve do allıkla kendi sanatsal anlayışını da doğurur. Sanatçı sanatın hangi türünde eser veriyorsa versin, hem geçmiş zamanı gören keskin gözlere sahip olmalı hem de şimdinin farkında olmalıdır. Böylece sarıh bir bakış açısı ve estetik bir duyu  gücü kazanan sanatçı, yaşadığı çağın, odaklandığı sanatsal formun nev’i hakkında düşünüp söz söyleyebilir ve nihayet geleceğe kalcak eserler verebilir.

Na ızane kanaatime göre ressam Fevzi Karakoç, geçmiş ve şimdiye yönelttiği derinlikli bakış açısıyla ülkemizin duyu  gücüne sahip, yaşayan önemli sanat ılarındandır. Özellikle bu sergide g rece iniz gibi modern resim sanatının arayışlarını göz ardı etmeden yaptığı çalışmalar kuşkusuz sanatseverler için ufuk açıcı niteliktedir. Onun resminde tekrar eden at figürü, tekrar etmesi hasebiyle kendisine dikkat çeker. Öte yandan aynı sabitlik; muhatabının bakışını sabit figürün dışına da yöneltir. Böylece ressam az önce bahsettiğimiz derinlikli bakışa muhatabını da  a ırmış olur.

Zeytinburnu Belediyesi olarak kıymetli ressam Fevzi Karakoç’un eserlerinden oluşan “At’a Senfoni” resim sergisine ev sahipliği yapıyor olmaktan onur duyuyor, bu vesileyle kendisine ve bu sergide emeği geçen bütün çalışma arkadaşlarıma şükranlarımı sunuyorum.

Ömer Arısoy
Belediye Başkanı

Fevzi Karakoç’un resmi...

Bazı oluşumlar neden değil sonuçtur; düşünce hakikati dönüştürür ama hakikat, bilinçaltında kökleri olan düşünceyi her şartta oluşturur.

Cennet cehennem gibi antik çağdaki “Hades” benzeri ölümler ülkesi mitoslarında süreklilik vardır. Her yer, herkes, her şey birbirleriyle ilişkide olduğundan dolayı öldükten sonra bu dünyaya ait şeyleri hatırladığımızda hakikate dair her şeyi bilebileceğimiz düşünülür. Bir bakış, tüm hatırlayış panoramasının algoritmasıdır. Bilinçaltının bir edimi olan rüyalarda olduğu gibi günlük gerçeğin sunumunda bazı simgesel temsillerle birden çok anlam yüklenen figürler öne çıkar. İster düşlerdeki gibi arzuların mübadelesi durumunda, isterse daha masumane bir “istek” olarak adlandırılan günlük talepkâr formlarda, akustik, armonik tınıları olan müzikal görünümelerde olsun; karşılıklı her ilişkide sembolleri kullanırız. Grafik kökenli olması nedeniyle alegori yeteneği fazlasıyla gelişmiş, mesleki formasyonu sebebiyle soyutlama eğilimleri yoğunlaşmış bir sanatçı Fevzi Karakoç. Resminin merkezindeki “At” türsel farklılıkları içinde bir başka türle kolaylıkla yer değiştirebilecek aleladede bir hayvan değil. Özgün bir ruhun arketipi. Modern resmin eski sınırlarını reddediyor, kendi sanatsal ilkelerini koyuyor saptamasına karşın kural koyucu semboller, eğer içine giren bir ruh varsa -özne neyi reddederse reddetsin- hikâyesi anlam kazanır, ben’ler kurucu ortak olarak iktidar aparatına eklendikçe sanatın tarihindeki fetişler çoğalır.

Ne var ki sanatçı, derin düşüncenin önünü kesercesine manifestosunda “felsefe olarak ben resmimde herhangi bir olay ya da hikâye anlatmıyorum” diyor. Düşüm noktalarının sahibi ketumdur; bir gösteren olarak kayıtları sabitlerken izleri sıralamaktadır. Oysa öyküdeki emareler sanatçı eylemini isimlendirir ya da kendi üzerine düşünürken kendiliğinden ortaya çıkmaktadırlar. Zemindeki siyah beyaz dalgalanmalar bir ucu çocukluğa açılan bir fotoğrafı, geçmişe açılan bir kapıyı çağırıştırır. Karakoç’ta “at” sembolü ve mavi, yeşil, sarı gibi yeryüzüyle özdeşlik kuran renkler ısrarla tekrar eden imgelerdir. Sanatçının üretim sürecinde her eserde dirençle yeniden çoğalan bu idoller, yaratıcı öznenin anbean vurgulamak zorunda hissettiği bir kendini sakınma, toplum tarafından kısıtılmaya karşı korunma prensibinin metaforudur. Bu imgelerin bilince ait olmadıkları varsayıldığında bilinçaltına ait meşru bir tercih olduğu ortadadır. Tanık olduğumuz anlatının tasvirinde dimağı en fazla zorlayan şey tutkuların öngörülemezliğidir. Zihin bedenine ne’liği, özü ve maddesiyle değil insanın yaptıkları işlerle, deneyimlerle, bedenlen verdiği mücadeleyle açıklanabilir. Kişiler, ürünleriyle eşzamanlı hayatlarını ve hayatlara iştirilmiş gölgeleri, kamuya armağan ettikleri nesneler ve söylemlerle olguları, toplumsal fenomenler yaratırlar. Var ediş, varoluşun tarih öncesidir. Bakıştaki kesinlik sanatçının zihninin dışına taşmış, bir “özgürlük” çağrısı olan “at” figüründe yoğunlaşmıştır. Burada duyumsanabilir tecrübemizin, bir emrivaki olarak içine doydığımız dünyaya ait ilk seçimlerimizin karakterimizi hem yarattığı hem de baskıladığı pekâlâ söylenebilir.

Protagonist bir figür olan At, zeminde ve yüzeyde renkten renge girmesine karşın şifrelemeyi kıran sabit bir karakter, görüneni ibra ederken düşünceyi çapraz kesen asimetrik bir formdur. At, alternatifi olmayan ve tekrar eden bir modeldir onun resminde. At’a bakışı, unuttuklarına dönüş olarak tüm hatırlayış panoramasının algoritmasıdır. Hatırlamak azaptır, ıstıraptır, sorumluluktur. Şayet unutmamak, beşeri hayatın bunca yükünü nasıl taşırdık! Burada ağırlığı hafifletme ihtiyacı, ufak müdahalelerle hatıraları “değiştirme” gereksinimi doğar. *Ecinniler* adlı romanında Fyodar Mihayloviç Dostoyevski’nin ana kahramanlarından Stepan Trofimoviç, “Gerçek hiçbir zaman gerçeğe benzemez, bilirsiniz değil mi? Onu gerçeğe benzer hâle getirmek için ille de biraz yalan katmak gerekir içine” der. Dünyada hiçbir şey saf halde bulunmaz, her şey bir amalgamdır, çokluktur, terkiptir. İnsan bunun bilincine varıp içselleştirdiği için rüyada bir mühendislik başarısı gösterir ve farklı bir algı katmanında beyne düşen gölgelerden bir senaryo oluşturur. Buna rağmen uyanıkken gerçeği adıyla çağırmak, gerçeği bilmek, cüretkârca bildiğini duymak gafletinde bulunur ve er kişi, ihtimam ettiği hakikati aşikâr kılar. Fevzi Karakoç’un resmi, pastoral olduğu kadar psikolojik kökleri kendi ana yurduna uzanan muhteşem bir dramadır. İnsan bir muammadır ve eserdeki her imge, üstü örtülü bir önermedir. “Arkana Bakma”, “Dağılma Vakti”, “Uzaktaki Tepeler”, “Uzayan Yol” gibi resim isimleri, “özgürlük” arzusuyla irtibatlı bilinçaltı bir kurgunun sanatçının kendi ağzından teyididir.

Emin Çetin Girgin

At’a Senfoni

Gelenek kendi içerisinde sınırsız potansiyel bir enerji barındırır. Onunla doğru ilişki kurabildiğimizde bize geleceğimizin yol haritasını söyleyen mürşide dönüşür. Gelenekle kurulacak dinamik bir diyalog onu çağdaş dünyada yeniden yaratmakla mümkündür ve geleceği belirler. Octavio Paz’ın poetik metinlerinde altını çizdiği zaman algısındaki gibi, geleneğin oluşumu kesin bir tarihte değil, zamanla mekânın birbirine karıştığı eşzamanlı gelecek olan bir geçmiştedir. Gündelik hayatımızda zaman, geleceğe doğru düz bir çizgi gibi akarak ve kaçınılmaz olarak geçmişte kümelenen şimdiki anlardan oluşur. Ama medeniyetleri besleyen gelenekler bu tanımı ters-yüz eder. Bir sanatçının bu kadim oluşumla taklitten uzaklaşarak kurduğu yakın ve yaratıcı temas, geçmiş, şimdiki anda oluşturarak geleceğe dönüşen bir sihire sahiptir. Coğrafyaya ait olmanın yolu, söz konusu yaratıcı dokunuşla, o coğrafyada deneyimlenen tüm geleneksel birikimden yola çıkarak, özgün ve çağdaş yaklaşımlarla geleceği belirlemekten geçer. Ressam Malik Aksel’in deyişiyle, en kudretli sanatkârlar muhiti iyi görmüş ve tetkik etmiş kimselerdir. Bu sanatçıların eserleri hangi muhitin ürünü olursa olsun başka bir yerde, başka bir muhitte ve beynelmilel sanat sahasında da kendini gösterebilir.

İlginize sunduğumuz “At’a Senfoni” sergisi, yukarıda özetle altını çizdiğim entelektüel sanatçı yaklaşımının öncülerinden Fevzi Karakoç’un, ülkemizdeki sanat algısının gelişimini sağlayan çalışmalarından oluşuyor. Sanatçının erken dönem ve güncel çalışma örneklerinin yer aldığı serginin ana öznesi At. Karakoç’un tuvallerinde at her zaman özgün ve özgür oldu. Bu anlamda sanatçının At’a yaklaşımı atın ehlileşme öncesi kadar keskin özgürlüklerin bitmeyen senfonisi gibi. Sanatçı sanat yaklaşımıyla yeryüzündeki “At” türlerine bir yenisini “Fevzi Karakoç Atı”nı eklemiş oldu. Buradan baktığımızda At üzerine *At’a Senfoni* ismi verdiği özel bir kitap yazan Necip Fazıl Kısıkürek’in kitap ismi bizim sergimizin de ismi oldu.

Bütün yoğunlukları arasında sergi talebimizi kabul eden kendisinden çok şey öğrendiğimiz hocamız Ressam Fevzi Karakoç’a gönülden teşekkür ediyorum. “At’a Senfoni” Sergi projesinin sizlerle buluşmasının imkânlarını oluşturan Zeytinburnu Belediye Başkanı Sn. Ömer Arısoy’a, Karakoç’un sanat üretimlerine dair pek çok detaya yer verdiği kritik yazısını sergi kataloğuna taşıdığımız Sayın Emin Çetin Girgin’e ve emeği geçen tüm dostlarıma teşekkür ederim.

Mehmet Lütfi Şen

Küratör

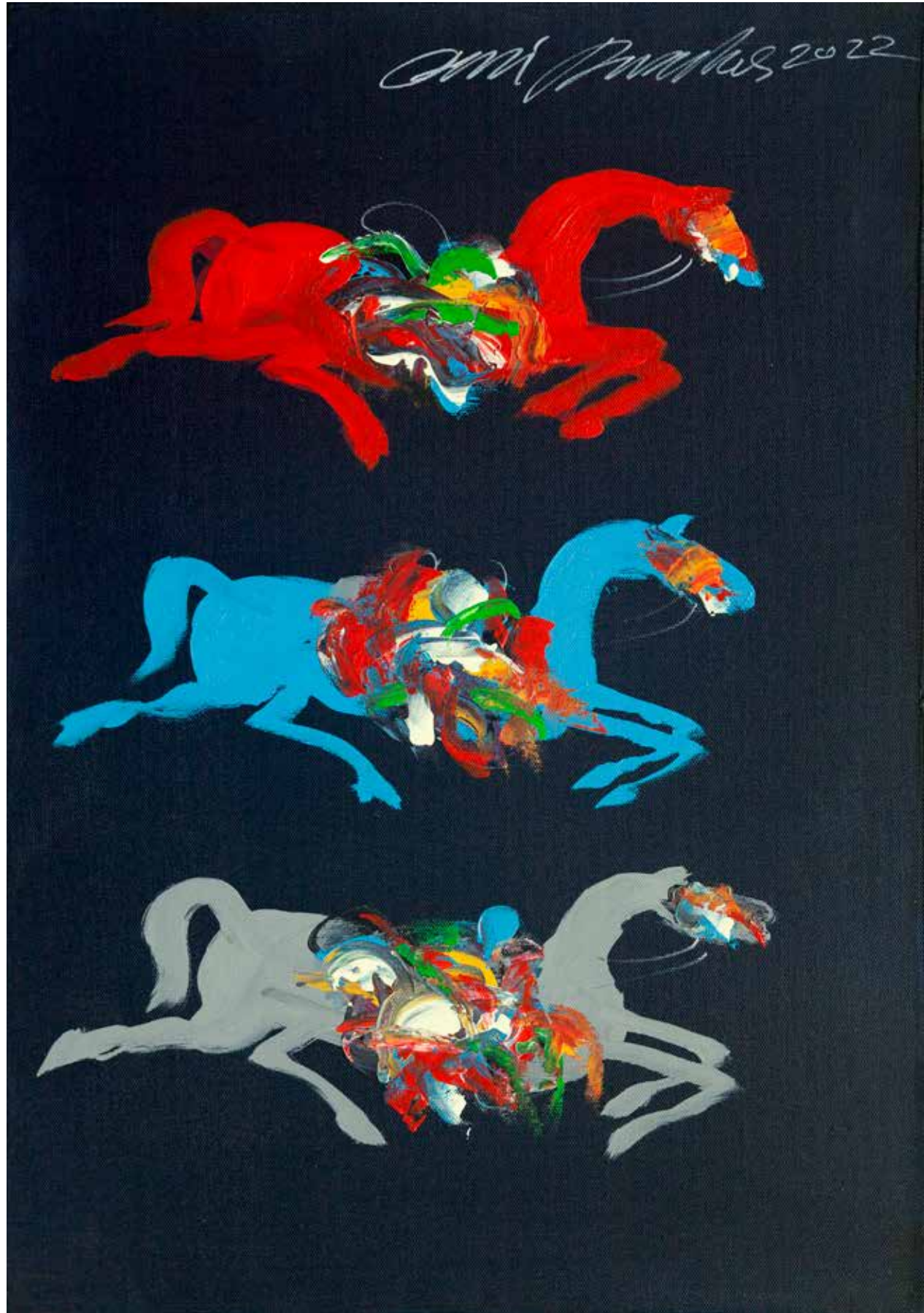

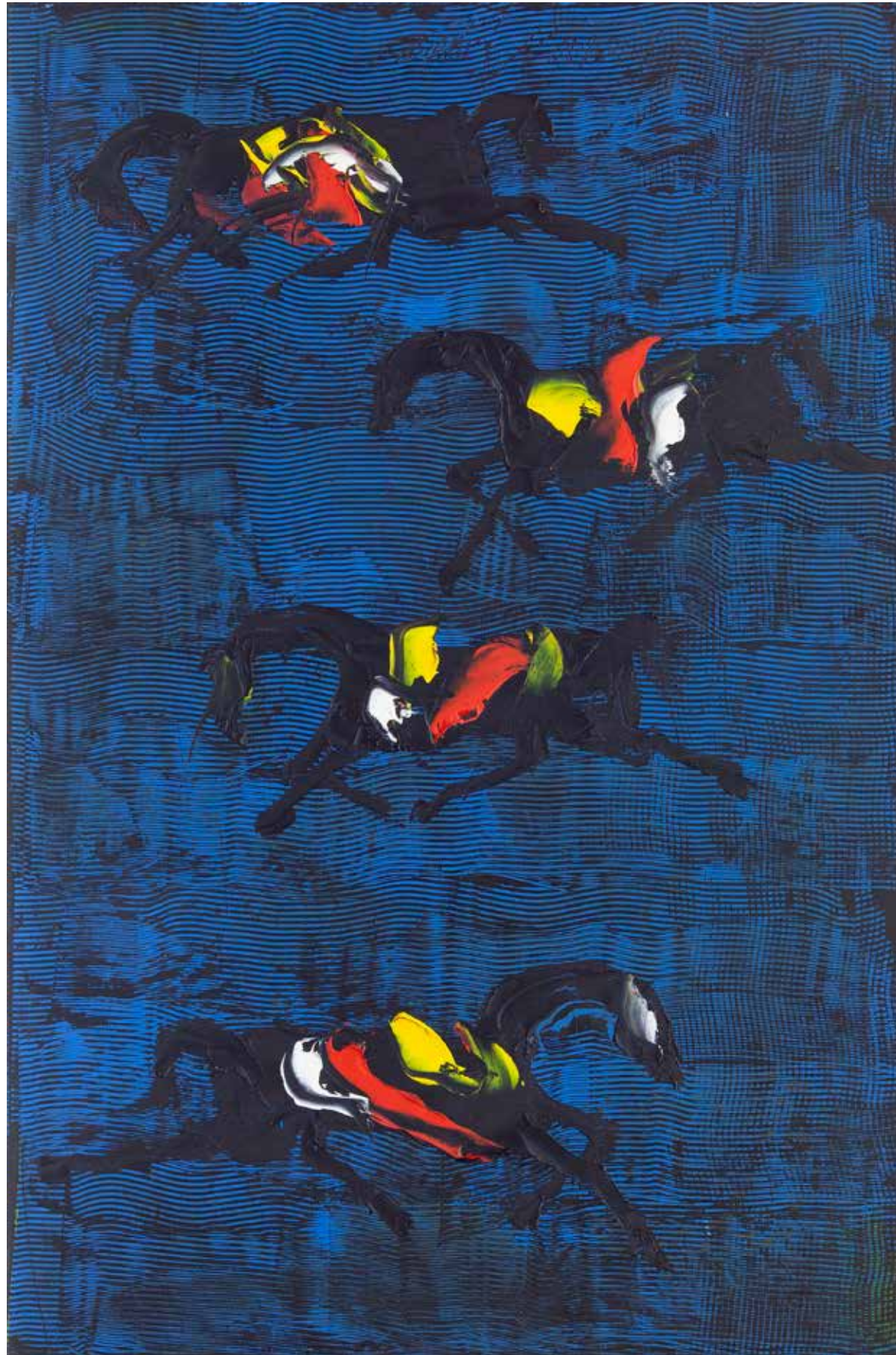

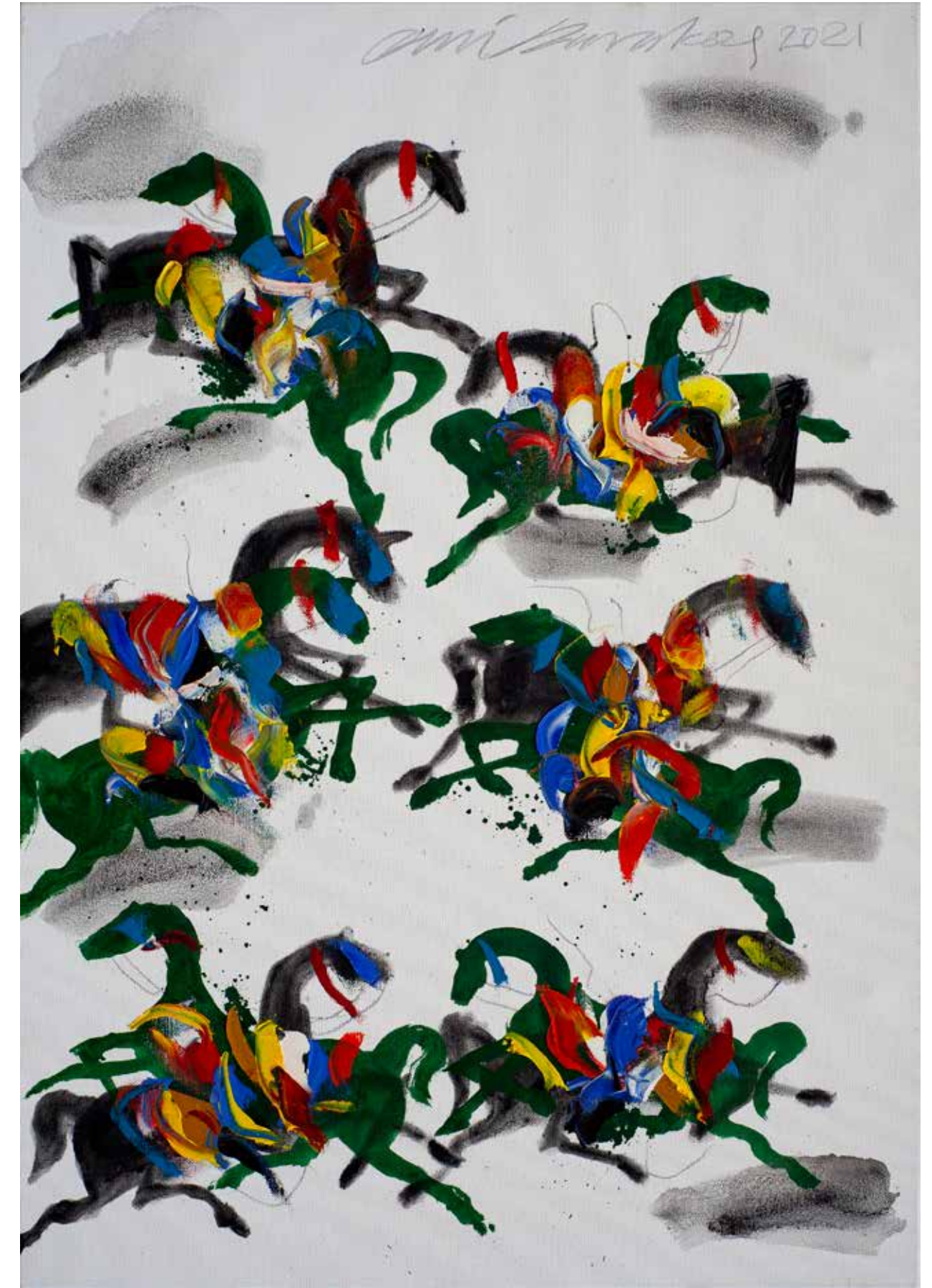
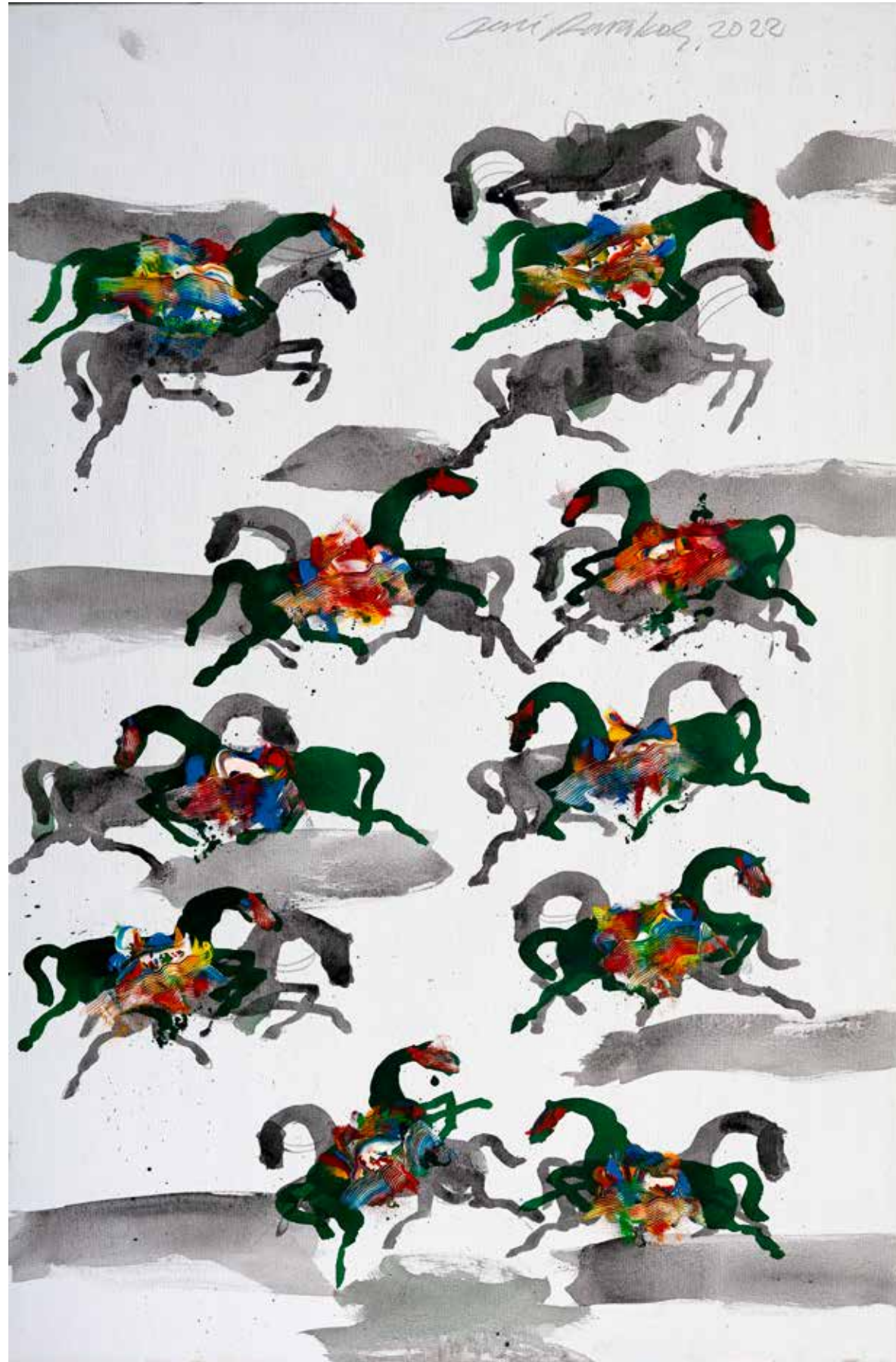

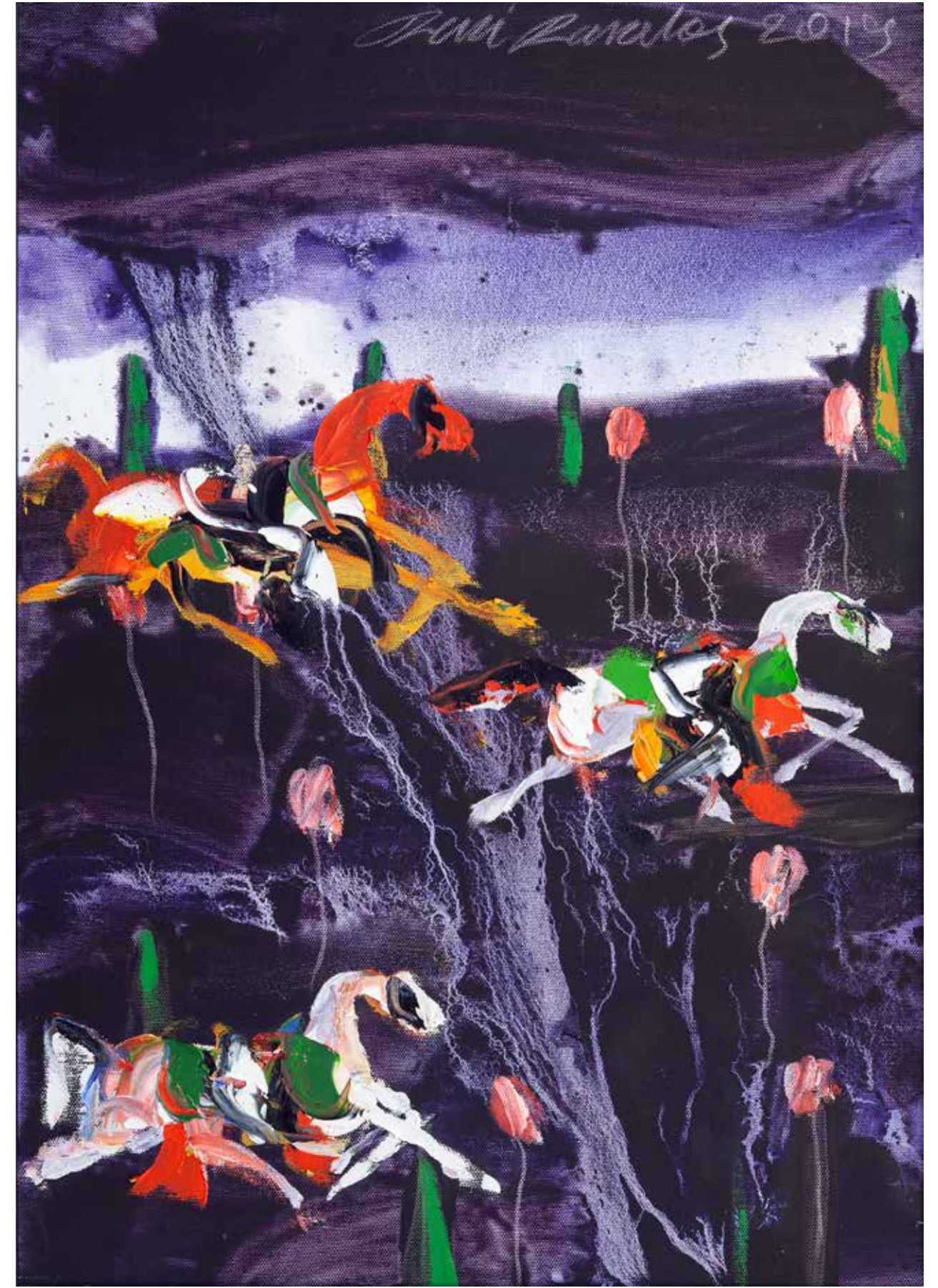

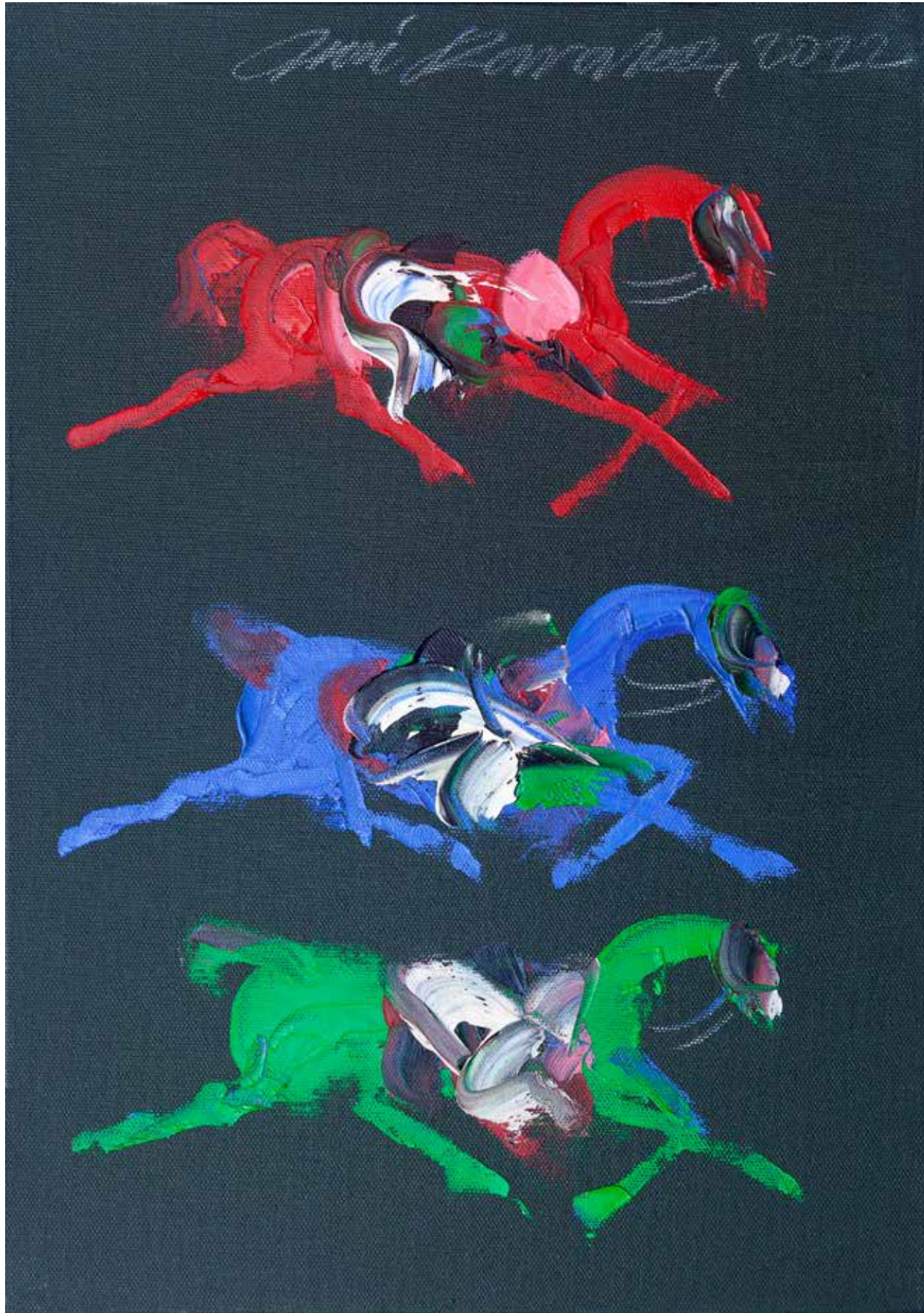

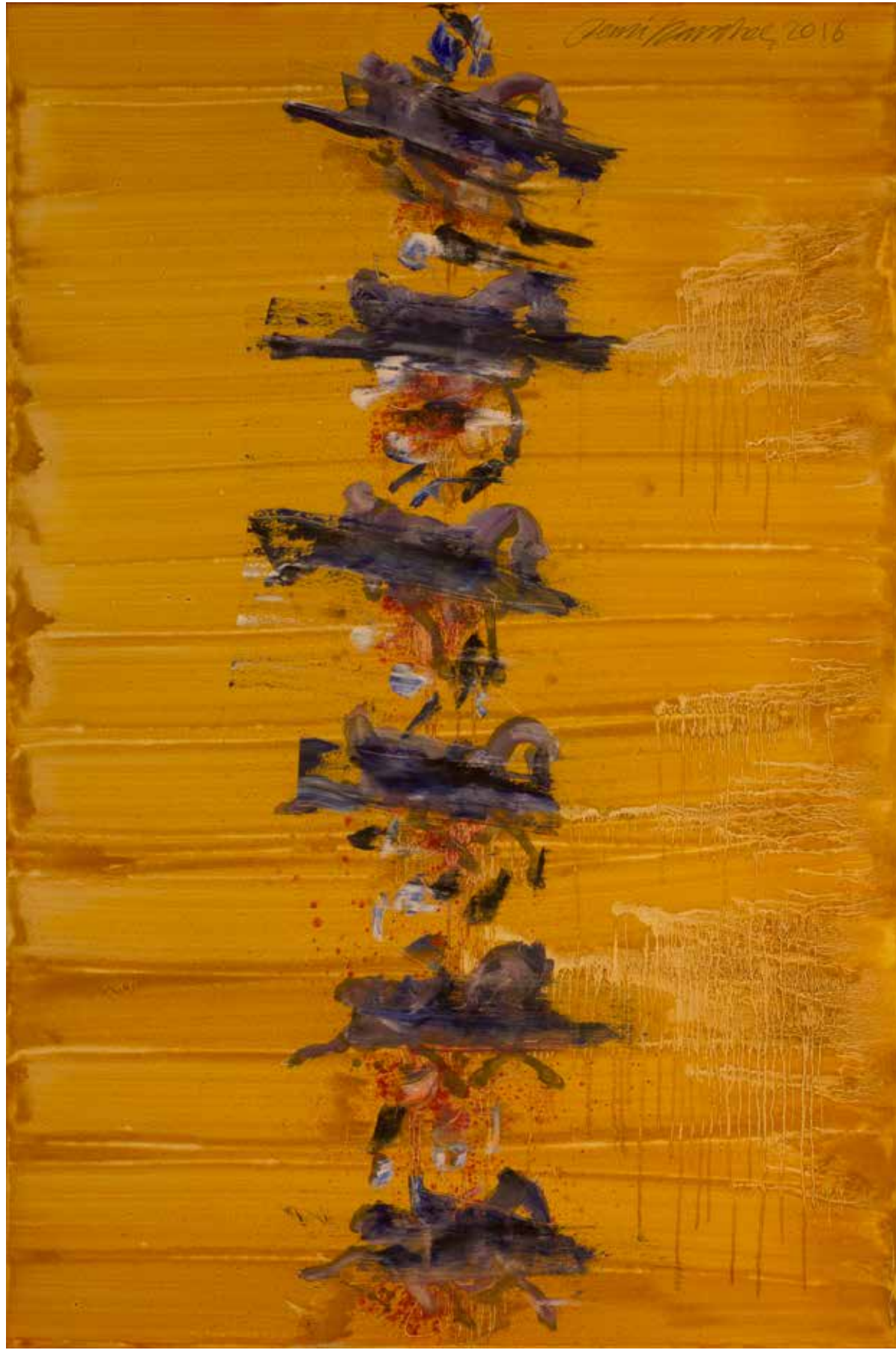

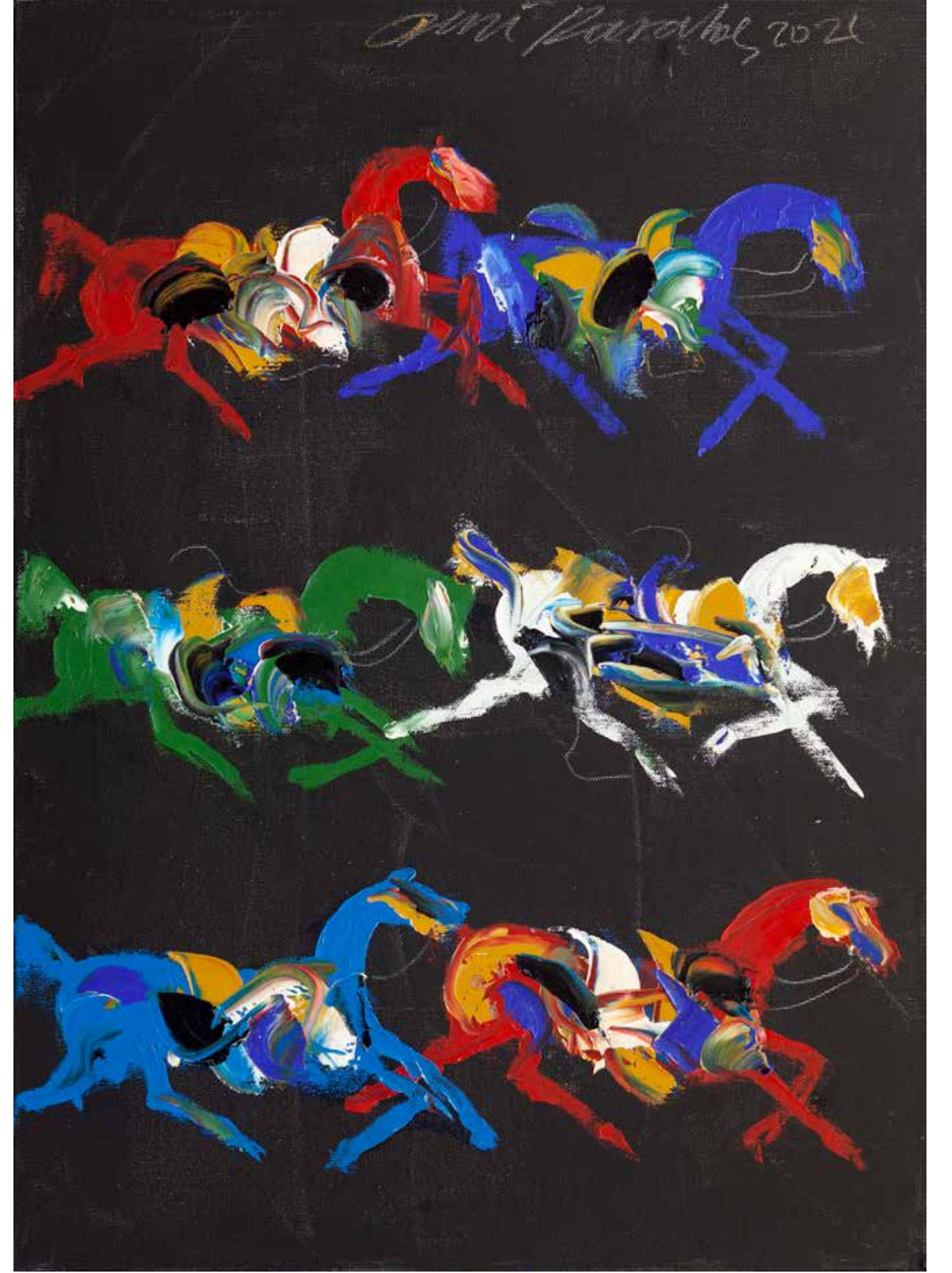

Yağmur ve Gök Gürlemesi 2020

Deniz Kenarında 2021

Ami Ben Mezger

